

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-414/2024-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužiteljice Helene Bali iz Peteraneca, Ulica Tome Blažeka 21, OIB: 42261794321, koju zastupa punomoćnica Marija Jukić Jurišić, odvjetnica u Zagrebu, Đorđićeva 15, protiv tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group dioničko društvo za osiguranje, Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, kojeg zastupa punomoćnik Mario Puškar, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 47, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 28. kolovoza 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Maje Barišić, odvjetničke vježbenice, te zamjenice punomoćnika tuženika Ive Grbavac, odvjetnice, dana 25. rujna 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Wiener Osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, isplatiti tužiteljici Heleni Bali iz Peteraneca, Ulica Tome Blažeka 21, OIB: 42261794321, na ime naknade neimovinske i imovinske štete daljnji iznos od 700,44 eura skupa sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 341,88 eura teku od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do isplate, a na iznos od 358,56 eura od dana donošenja presude 25. rujna 2026. do isplate, i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice za naknadom zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 358,56 eura, tekućih od 6. veljače 2024. do 24. rujna 2026.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici zakonske zatezne kamate na nesporno isplaćeni iznos naknade štete od 1.000,00 eura, tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do dana isplate 21. srpnja 2025., te na nesporno isplaćeni iznos naknade štete od 300,00 eura od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do dana isplate 22. svibnja 2026., i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja

je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva tužiteljice za naknadom zakonskih zateznih kamata na nesporno plaćeni iznos naknade štete od 1.858,12 eura od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do dana isplate 28. veljače 2024.

V. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.125,00 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 25. rujna 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VI. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 937,50 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. rujna 2026. do isplate.

VII. Nalaže se tužiteljici isplatiti tuženiku parnični trošak u iznosu od 125,00 eura, u roku od 15 dana.

VIII. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka u preostalom zatraženom iznosu.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Helena Bali u tužbi od 3. travnja 2024. u bitnome navodi da je dana 7. listopada 2023. zadobila ozljedu na radu kod poslodavca Podravka Prehrambena Industrija d.d. Koprivnica, u zatvorenom dijelu pogona, prostoru između pasterizatora P1 i P2 prilikom obavljanja poslova čišćenja i pranja sita od kamenca i smeća gumenim, crijevom. Prilikom pranja opreme tužiteljica se poskliznula i pala. Tužiteljica navodi da sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Tužiteljica navodi da je posao obavljala na uobičajeni način i uz upotrebu dužne pažnje, te joj je predmetna ozljeda priznata ozljedom na radu, stoga postoji odgovornost poslodavca, pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužiteljice osigurao odgovornost prema vlastitim djelatnicima. Tužiteljica navodi da je podnijela tuženiku odštetni zahtjev 6. veljače 2024., te da joj je tuženik isplatio iznos od 1.858,12 eura koji za tužiteljicu ne predstavlja pravičan iznos naknade štete. Tužiteljica navodi da se po ozljeđivanju javila u Hitnu medicinu Opće bolnice Varaždin gdje su joj dijagnosticirali ozljedu: Contusio genus sin. Tužiteljica smatra da joj je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer je uslijed predmetne ozljede i pada ozlijedila koljeno uslijed čega je trpjela intenzivne fizičke bolove i strah, te joj je u bolnici stavljena tutor longeta, a ona je mirovala, držala nogu na povišenom, stavljala hladne obloge i uzimala analgetike. Tužiteljici je koljeno bilo endematozno uz bolove u unutrašnjosti koljena, te je uz nošenje longete kroz četiri tjedna morala hodati uz pomoć štaka, te je provela više ciklusa

fizikalne terapije, ali unatoč tome i provedenom liječenju kod nje su zaostali bolni i ograničeni pokreti u koljenu uslijed čega joj je smanjena životna aktivnost te trpi duševne bolove. Tužiteljica također navodi da joj je tijekom liječenja bila potrebna tuđa pomoć za obavljanje svakodnevnih poslova. Slijedom navedenoga tužiteljica na ime naknade neimovinske i imovinske štete, u okviru kvalifikatornih okolnosti, potražuje za pretrpljene bolove 1.500,00 eura, za pretrpljeni strah 1.200,00 eura, za duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti 1.000,00 eura, te za tuđu pomoć 180,00 eura, odnosno sveukupno 3.880,00 eura. S obzirom da je tuženik u mirnom postupku tužiteljici isplatio iznos od 1.858,12 eura, tužiteljica potražuje daljnji iznos naknade štete od 2.021,88 eura zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do isplate, te potražuje i zatezne kamate na plaćeni iznos naknade štete od 1.858,12 eura od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do dana plaćanja 28. veljače 2024., sve uz naknadu parničnog troška.

1.1. Nadalje, tužiteljica je nakon provedenog medicinskog vještačenja podneskom od 31. ožujka 2025. specificirala tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem sudskog vještaka na način da potražuje na ime imovinske i neimovinske štete, u okviru kvalifikatornih okolnosti, za pretrpljene bolove 1.500,00 eura, za pretrpljeni strah 1.200,00 eura, za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti 800,00 eura, te za 108 sati pružene tuđe pomoći i njege, po cijeni 3,32 eura po satu, ukupno 358,56 eura. Tužiteljica stoga konačno potražuje 3.858,56 eura, umanjeno za nesporno plaćeni iznos od 1.858,12 eura, sveukupno 2.000,44 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućima od 6. veljače 2024. do isplate, te potražuje i zatezne kamate na nesporno plaćeni iznos naknade štete od 1.858,12 eura od 6. veljače 2026. do dana isplate 28. veljače 2024. Podneskom od 14. siječnja 2026. tužiteljica je smanjila tužbeni zahtjev za 1.000,00 eura, s obzirom da je tuženik 21. srpnja 2025. izvršio uplatu daljnjeg iznosa naknade štete od 1.000,00 eura, stoga tužiteljica potražuje daljnjih 1.000,44 eura zajedno sa zateznim kamatama od 6. veljače 2024. do isplate, te zatezne kamate na plaćeni iznos od 1.858,12 eura od 6. veljače 2024. do dana isplate 28. veljače 2024. i zatezne kamate na plaćeni iznos od 1.000,00 eura od 6. veljače 2024. do dana isplate 21. srpnja 2025., uz naknadu troška. Nakon što je tuženik isplatio daljnji iznos od 300,00 eura naknade štete tužiteljica je podneskom od 6. srpnja 2026. konačno uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje daljnji iznos naknade neimovinske i imovinske štete od 700,44 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 6. veljače 2024. do isplate, te zatezne kamate na plaćeni iznos od 1.858,12 eura od 6. veljače 2024. do isplate 28. veljače 2024. zatim na plaćeni iznos od 1.000,00 eura od 6. veljače 2024. do isplate 21. srpnja 2025., i na plaćeni iznos od 300,00 eura od 6. veljače 2024. do isplate 22. svibnja 2022., sve uz naknadu parničnog troška tužiteljici.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je nesporno da je tužiteljica 7. listopada 2023. pretrpjela ozljedu na radu, te da je nesporna odgovornost njegovog osiguranika, društva Podravka d.d., kao poslodavca tužiteljice. Tuženik također čini nespornim da je izvršio isplatu tužiteljici iznosa od 1.858,12 eura s osnova predmetnog štetnog događaja. Međutim, tuženik u cijelosti osporava visinu tužbe i tužbenog zahtjeva, te smatra da je spomenutom isplatom nespornog dijela u cijelosti naknadio štetu nastalu tužiteljici iz predmetnog štetnog događaja, uslijed čega su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani u cijelosti. Tuženik također osporava i zatraženi tijek kamata na tuđu pomoć i njegu, navodeći da iste mogu početi teći

tek od dana presuđenja, s obzirom da imovinska šteta u vidu tuđe pomoći i njege predstavlja nenovčanu imovinsku štetu koja nije reparirana. U tom smislu tuženik osporava i pravo tužiteljice potraživati zakonske zatezne kamate na isplaćeni iznos od 1.858,12 eura od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Nadalje, tuženik u podnesku od 11. travnja 2025. ističe da pristaje ne djelomično povlačenje tužbe tužiteljice (sa 2.021,88 eura na 2.000,44 eura) učinjeno podneskom tužiteljice od 31. ožujka 2025, no da potražuje trošak za povučeni dio tužbenog zahtjeva. Nadalje, tuženik je podneskom od 31. srpnja 2025. obavijestio sud o uplati daljnjeg iznosa naknade štete od 1.000,00 eura dana 21. srpnja 2025., a na ročištu 3. srpnja 2026. o uplati daljnjeg iznosa od 300,00 dana 22. svibnja 2026. eura, te je na istom ročištu učinio nespornim da su tužiteljici tuđu pomoć i njegu za vrijeme liječenja pružali ukućani. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te naložiti tužiteljici isplatu parničnog troška tuženiku.

3. S obzirom da je tužiteljica podneskom od 31. ožujka 2025., kojim je specificirala tužbeni zahtjev nakon provedenog vještačenja, smanjila tužbeni zahtjev sa prvotno postavljenih 2.021,88 eura na iznos od 2.000,44 eura, a da je tuženik u roku od 15 dana, u podnesku od 11. travnja 2025. izjavio da pristaje na djelomično povlačenje tužbe, sukladno čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP) navedeno djelomično povlačenje tužbe je dopušteno. Isto tako sukladno čl. 193. st. 2. ZPP-a dopušteno je djelomično povlačenje tužbe učinjeno podneskom tužiteljice od 14. siječnja 2026. za nesporno plaćeni iznos od 1.000,00 eura i podneskom tužiteljice od 6. srpnja 2026. za nesporno plaćeni iznos od 300,00 eura, s obzirom da se tuženik smanjenjima tužbenih zahtjeva nije protivio u roku od 15 dana od dostave podnesaka.

4. Tijekom postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u e-mail i odštetni zahtjev tužiteljice od 5. veljače 2024. (str. 4-5 spisa), prijavu ozljede na radu (str. 7-11 spisa), u medicinsku dokumentaciju tužiteljice (str. 12-27 spisa), e-mail tuženika od 28. veljače 2024 sa odgovorom na odštetni zahtjev, u zdravstveni karton tužiteljice na CD mediju (str. 96 spisa), izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Igoru Stipančiću, specijalistu kirurgije, o čemu u spisu prileži pisani Nalaz i mišljenje od 27. ožujka 2025. (str. 53-55 spisa, str. 59-61 spisa), pisano očitovanje vještaka od 29. lipnja 2025. (str. 93 spisa), dopunski nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 22. ožujka 2026. (str. 108-110 spisa). Na ročištu glavne rasprave 3. srpnja 2026. saslušan je sudski vještak dr. Igor Stipančić (str. 120 spisa), te je izvršen uvid u sudsku praksu i u ostalu dokumentaciju koje prileži spisu.

5. Sud je u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan iz slijedećih razloga.

6. Predmet spora je zahtjev tužiteljice kao radnice osiguranika tuženika za naknadom imovinske i neimovinske štete uslijed ozljede na radu koju je tužiteljica kao zaposlenica osiguranika tuženika pretrpjela dana 7. listopada 2023.

7. U postupku nije sporno da je tužiteljica Helena Bali u trenutku štetnog događaja, 7. listopada 2023. zaposlena kod poslodavca Podravka d.d. Koprivnica, nije sporan nastanak štetnog događaja, te da je do štetnog događaja došlo za vrijeme radnog vremena, u obavljanju redovnih radnih zadataka. Nije sporna pasivna legitimacija tuženika, odnosno da poslodavac tužiteljice kod tuženika na dan štetnog događaja ima sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti koja uključuje i osiguranje odgovornosti prema djelatnicima, te nije sporna odgovornost osiguranika tuženika. Nije sporno da je tužiteljica tuženiku podnijela odštetni zahtjev 6. veljače 2024., te da je tuženik tužiteljici isplatio nesporni iznos naknade neimovinske i imovinske štete od 1.858,12 eura dana 28. veljače 2024., zatim iznos od 1.000,00 eura dana 21. srpnja 2025., te iznos od 300,00 eura dana 22. svibnja 2026., odnosno sveukupno 3.158,12 eura. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa, te tijekom zatezne kamate.

8. Iz prijave ozljede na radu od 9. listopada 2023. (str. 7-11 spisa), proizlazi da je tužiteljica Helena Bali, kao zaposlenik trgovačkog društva Podravka d.d., Ante Starčevića 32, Koprivnica, na radnom mjestu rukovatelja strojevima za proizvodnju prehrambenih i sličnih proizvoda, 7. listopada 2023. u okviru radnog vremena, koje je taj dan bilo od 14,00 do 22,00 sati, na adresi kod poslodavca Biškupečka 69, Varaždin, pretrpjela ozljedu na radu u zatvorenom dijelu pogona, u prostoru između pasterizatora P1 i P2, prilikom obavljanja redovnog posla čišćenja i pranja sita od kamenca i smeća gumenim crijevom, na način da se poskliznula i pala i tom prilikom natukla koljeno. Tužiteljica je nosila zaštitnu opremu – protuklizne vodootporne cipele. Tužiteljici je hitna medicinska pomoć pružena u OHBP Varaždin, te je utvrđena ozljeda "Contusio geni" šifre prema važećoj MKB S.80.0.

9. Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje je priznao tužiteljčinu ozljedu ozljedom na radu i to ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, sukladno čl. 129. st. 1 Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj: 80/13, 137/13 i 98/19) kojim je propisano da o priznavanju ozljede na radu, Zavod odlučuje u pravilu bez donošenja pisanog rješenja, ovjerom tiskanice prijave. Iz navedenog proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužiteljici priznao ozljedu od 7. listopada 2023. kao ozljedu na radu dana 20. listopada 2023., a protiv navedene odluke bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka ovjerene tiskanice prijave o ozljedi na radu, što je vidljivo iz prijave (str. 11 spisa), a tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu. Pitanje je li ozljeda koju je tužiteljica zadobila 7. listopada 2023. ozljeda na radu, predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku u smislu čl. 12. st. 1. ZPP-a. S obzirom da je o tom pitanju nadležno tijelo (HZZO) donijelo odluku, sud je vezan pravomoćnom odlukom donesenom od strane HZZO-a u upravnom postupku.

10. Svu priloženu dokumentaciju sud je ocijenio vjerodostojnom, uključujući citiranu prijavu ozljede na radu s prilogima, kao i medicinsku dokumentaciju tužiteljice, a vjerodostojnost iste stranke nisu osporavale.

11. Radi utvrđivanja težine ozljeda tužiteljice, te uzročno posljedične veze između štetnog događaja i ozljeda, sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Igoru Stipančiču specijalistu kirurgije, koji je 27. ožujka 2025. podnio svoj pisani nalaz i mišljenje. Sudski vještak je na temelju osobnog pregleda tužiteljice te uvida u priloženu medicinsku dokumentaciju utvrdio da je tužiteljica 7. listopada 2023. pretrpjela ozljedu na radnom mjestu i zadobila iščašenje ivera lijevog koljena. Iako je na dan štetnog događaja postavljena dijagnoza natučenja lijevog koljena, iz dokumentacije proizlazi da se radilo o iščašenju i spontanom vraćanju ivera lijevog koljena, koji je za vrijeme pregleda u bolnici u Varaždinu bio vraćen na svoje mjesto. Sudski vještak navodi da je iz dokumentacije i kliničkog pregleda tužiteljice vidljivo da tužiteljica ima razvojnu anomaliju tj prirođeno stanje gdje je iver koljena postavljen više od normalnog (tzv. patela alta) te da tužiteljica ima slabiji razvoj (displaziju) donjeg dijela bedrene kosti tzv. trohleje koja čini žlijeb po kojem iver klizi kada se koljeno ispruži. Dakle radi se o prirođenom nepravilnom stanju zbog čega i vrlo mala sila može izazvati iščašenje ivera, što se u tužiteljice dogodilo u dva navrata: jednom u mladosti i sada u štetnom događaju. Tužiteljica je nakon štetnog događaja provela liječenje imobilizacijom lijevog koljena i potom višekratnom fizikalnom terapijom. Liječenje je završeno kada je zabilježen završetak fizikalne terapije 12. siječnja 2024., a potom nije bilo daljnjih pregleda. Sudski vještak dalje navodi da unatoč prethodno postojećoj razvojnoj anomaliji koljena nakon svakog traumatskog događaja i akutnog iščašenja patele, razvijaju se dodatna oštećenja koja pogoršavaju funkciju zgloba. Kod tužiteljice su uslijed štetnog događaja prisutni oštećenje hrskavice što uzrokuje bol pri opterećenju te slabost (hipotrofija) natkoljenične muskulature (mišića vastus medialis) i vrlo blago ograničenje pregibanja lijevog koljena, uslijed čega tužiteljica trpi trajno smanjenje životne aktivnosti za 4%-5%. Sudski vještak također navodi da je tužiteljica uslijed predmetne ozljede trpjela i fizičke bolove, i to jakog intenziteta 3-4 dana, srednjeg oko 10 dana, a manjeg još do 6 tjedana sveukupno, a povremena bol ulazi u smanjenje životne aktivnosti, te da je tužiteljica uslijed ozljede trpjela i strah, i to primarni strah u trenutku ozljede koji je bio intenzivan i kratkotrajan, zatim sekundarni strah jakog intenziteta 3 dana, srednjeg do 7 dana i manjeg oko 4 tjedana sveukupno. Sudski vještak dodaje da je tužiteljici tuđa pomoć bila potrebna u trajanju od 4 tjedna po 3 sata na dan zbog mirovanja tj nemogućnosti normalnog hoda, jer je imala imobilizaciju tutorom, a potom je trebala još pomoć u ukupnom trajanju od 4 tjedana tri puta tjedno po 2 sata zbog otežanog hoda, i to za pripremu i nabavku hrane, ostvarivanje zdravstvene zaštite tj odlaske na kontrolne preglede i pretrage, i tako dalje, dakle sveukupno 108 sati.

12. Tužiteljica se u podnesku od 31. ožujka 2025. očitovala da nema primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, a tuženik je u podnesku od 11. travnja 2025. izjavio da prigovara u cijelosti pisanom nalazu i mišljenju. Tuženik navodi da je sudski vještak utvrdio da tužiteljica ima razvojnu anomaliju gdje je iver koljena postavljen više od normalnog tzv. patela alta te da tužiteljica ima slabiji razvoj donjeg dijela bedrene kosti, stoga tuženik smatra da je bilo potrebno utvrditi funkciju ivera i koljena prije same nezgode. Tuženik navodi da je sudski vještak svoj nalaz i mišljenje izradio bez uvida u osobni zdravstveni karton tužiteljice, stoga u cijelosti prigovara iznesenim zaključcima vještaka kao neobjektivnim i nestručnim, te predlaže pozvati vještaka da se o svim kvalifikatornim okolnostima

očituje tek po pribavi i izvršenom uvidu u cjelokupni zdravstveni karton tužiteljice. Tuženik pogotovo prigovara iznesenoj ocjeni trajnih posljedica zadobivene ozljede od 4-5 % navodeći da je iz nalaza ortopeda prema kojem je od 21. prosinca 2023. odnosno 12. siječnja 2024. bio preporučeni potpuno slobodan režim koji po prirodi stvari podrazumijeva izostanak bilo kakvih trajnih posljedica. Predlaže pozvati vještaka dopunski se očitovati o tome isključuje li po prirodi stvari preporučeni potpuno slobodan režim prisutnost trajnih posljedica, te također da se dopunski očituje je li moguće da je predmetna ozljeda nastupila prilikom samog hodanja pa onda uzrokovala pad tužiteljice i posljedično natučenje koljena, te postoji li mogućnost da su koljeno i iver prije nezgode bili potpuno istog funkcionalnog stanja kao i nakon nezgode.

13. Nakon što je u spis dostavljen osobni zdravstveni karton tužiteljice, sudski vještak je 22. ožujka 2026. dostavio svoj dopunski nalaz i mišljenje, u kojem se očitovao na naknadno dostavljenu medicinsku dokumentaciju i prigovore tuženika od 11. travnja 2025. Sudski vještak zaključuje da iz dostavljenog zdravstvenog kartona tužiteljice od 20. kolovoza 2008. do 4. studenoga 2025. proizlazi da je tužiteljica 18. listopada 2016. zadobila ozljedu lijevog koljena u smislu distorzije uz luksaciju patele, koja je liječena imobilizacijom i fizikalnom terapijom, uz provedene kontrolne preglede ortopeda. Međutim, u razdoblju od završetka liječenja 2016./2017. godine pa do štetnog događaja 7. listopada 2023. ne postoje medicinski zapisi o tegobama niti liječenju lijevog koljena, što ukazuje da je koljeno bilo funkcionalno stabilno i bez dokumentiranih smetnji. Sudski vještak, slijedom navedenoga zaključuje da je lijevo koljeno tužiteljice prije predmetnog događaja bilo funkcionalno stabilno uz postojanje predispozicije za eventualno ponavljanje luksacije. Medicinska dokumentacija također ukazuje da je predmetni štetni događaj od 7. listopada 2023. doveo do novog traumatskog oštećenja lijevog koljena, te pogoršanja prethodno postojećeg predisponiranog stanja, te je doveo do novih strukturalnih i funkcionalnih oštećenja lijevog koljena. U odnosu na pitanje tuženika je li moguće da je u ovom slučaju pri hodu nastalo iščašenje pa potom pad tužiteljice, sudski vještak odgovara da je to moguće s medicinskog aspekta, međutim uzimajući u obzir opis događaja, medicinsku dokumentaciju te nalaze slikovne dijagnostike (MR) smatra da je do luksacije patele došlo uslijed traumatskog događaja (pad na radu), a ne spontano tijekom kretanja. Sudski vještak također zaključuje da stanje lijevog koljena nakon štetnog događaja nije istovjetno stanju koje je postojalo prije istog, stoga ostaje kod ranije procjene smanjenja životne aktivnosti od 4%–5%, a navedena procjena se odnosi samo na posljedice u uzročnoj vezi sa ovim štetnim događajem, uz uvažavanje činjenice ranije ozljede i postojeće predispozicije. Nakon ovog događaja zaostaju subjektivne tegobe u vidu bolova i osjećaja nestabilnosti, kao i objektivni klinički znakovi, tako da je štetni događaj od 7. listopada 2023. doveo do novog traumatskog oštećenja i pogoršanja postojećeg stanja.

14. Tuženik se u podnesku od 8. travnja 2026. očitovao na dopunski nalaz i mišljenje vještaka od 22. ožujka 2026. na način da navodima vještaka prigovara u cijelosti kao neosnovanima i proturječnima, jer sam vještak u dopuni nalaza i mišljenja navodi da kod tužiteljice postoji značajna predispozicija za luksaciju patele, te tuženik ne može prihvatiti utvrđenje vještaka da je isključivo pad uzrokovao ozljedu tužiteljice. Tuženik navodi da MR koljena govori za očuvan medijalni patelofemoralni ligament prema kojem ovaj štetni događaj nije uzrokovao

pogoršanje prethodnog funkcionalnog stanja koljena. Tuženik također ističe da ne postoje zapisi da je tužiteljica nakon završetka liječenja u siječnju 2024. tražila liječničku pomoć, te nikako ne stoji konstatacija vještaka da je kao posljedica štetnog događaja došlo do pogoršanja funkcionalnog stanja koljena. Tuženik stoga smatra da vještak niti u dopuni nalaza i mišljenja nije otklonio prigovore tuženika, stoga predlaže da se u daljnjem tijeku postupka odredi novo vještačenje po vještaku ortopedu.

15. Sudski vještak dr. Igor Stipančić saslušan je na ročištu 3. srpnja 2026. (str 120 spisa), te je usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje i odgovorio na prigovore tuženika. Sudski vještak u odnosu na prigovor tuženika o anatomskej predispoziciji tužiteljice koja je vezana za njenu patelu, odnosno iver, odgovara da anatomske stanje tužiteljice predstavlja samo predispoziciju i mogućnost da lakše dođe do ozljeđivanja, no sama ta predispozicija ne znači da do luksacije dolazi bez određenog događaja, stoga uvijek mora postojati štetni događaj, odnosno traumatski mehanizam, a na to ukazuje magnetna rezonanca, koja ukazuje na patološku promjenu za luksaciju ivera koja nastaje udarom tog medijalnog dijela ivera o bedrenu kost. U odnosu na prigovor da očuvani tzv. MPFL, tj. medijalni, središnji ligament koji povezuje bedrenu kost sa iverom isključuje luksaciju, odnosno iščašenje ivera, sudski vještak odgovara da to nije točno zato što u ovom slučaju postoji oštećenje zglobne hrskavice, koja nema sposobnost regeneracije, dakle to je trajno oštećenje, a u ovom slučaju je konkretno dokazano objektivnom dijagnostičkom pretragom. Nadalje, u odnosu na prigovor da kod tužiteljice nema pogoršanja jer nakon siječnja 2024. nije tražila liječničku pomoć, sudski vještak odgovara da nepostojanje daljnjih liječničkih pregleda nije dokaz potpunog oporavka, jer je uobičajeno da osobe nakon završenog liječenja s trajnim i stabilnim tegobama više ne traže medicinsku pomoć. Sudski vještak dodaje da se trajne posljedice procjenjuju na temelju objektivnih kliničkih znakova, objektivne dijagnostičke obrade i kliničkog pregleda vještaka, a tuženik nije iznio niti jedan medicinski argument koji bi doveo u pitanje vještakovu procjenu trajnog smanjenja životne aktivnosti od 4-5% uz uvažavanje ranije anomalije ivera tog koljena. U odnosu na prigovor o nenadležnosti vještaka i prijedlog novog vještačenja po ortopedu, sudski vještak odgovara da predmet vještačenja ovdje nije ortopedski način liječenja, nego medicinsko vještačka procjena uzročne veze između štetnog događaja i zadobivenih ozljeda, tijeka liječenja i trajnih posljedica, te da je analizirao svu cjelokupnu medicinsku dokumentaciju uključujući i zdravstveni karton tužiteljice, te mišljenje donio na temelju objektivnih medicinskih činjenica, stoga ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, svih pisanih očitovanja i dopuna nalaza i mišljenja. Sudski vještak dodaje da se ocjena trajnih posljedica smanjenja životne aktivnosti tužiteljice za 4-5% odnosi isključivo na predmetni štetni događaj, i pri tome se izuzimaju ranija traumatska stanje kod lijevog koljena tužiteljice, te da su sve opisane posljedice kod tužiteljice izravna posljedica predmetnog štetnog događaja

16. Tužiteljica nije imala primjedbi na usmeno očitovanje sudskog vještaka, dok je tuženik na ročištu 3. srpnja 2026. istakao da sudski vještak nije otklonio prigovore tuženika na nalaz i mišljenje, te da ustraje u svim iznesenim prigovorima.

17. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 27. ožujka 2025., dopunski nalaz i mišljenje vještaka od 22. ožujka 2026., te usmeno očitovanje na ročištu 3. srpnja 2026. kao vjerodostojne, budući da su stručni, jasni i obrazloženi, izrađeni na temelju medicinske dokumentacije, zdravstvenog kartona i osobnog pregleda tužiteljice. Sud je utvrdio da je sudski vještak u dopuni nalaza i mišljenja od 22. ožujka 2026. te usmeno na ročištu 3. srpnja 2026. jasno, obrazloženo i argumentirano odgovorio na sve prigovore tuženika, te da je stručno i detaljno obrazložio svoj pisani nalaz i mišljenje. Slijedom navedenoga sud je odbio prijedlog tuženika za provođenjem novog medicinskog vještačenja po vještaku ortopedu, jer smatra da sudski vještak dr. Igor Stipančić, kao specijalist kirurgije posjeduje dovoljno stručno znanje i kliničko iskustvo da utvrdi postojanje uzročno posljedične veze između štetnog događaja i ozljeda kod tužiteljice, težinu ozljeda, i postojanje trajnih posljedica, pa bi provođenje novog vještačenja bilo protivno načelu ekonomičnosti i nepotrebno bi odugovlačilo postupak.

18. Sukladno čl. 220. st. 2. ZPP-a ostale predložene dokaze sud nije izvodio, s obzirom da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno već izvedenim dokazima i priloženim ispravama, a tužiteljica je odustala od svog saslušanja kao stranke, te su punomoćnici stranaka na ročištu 28. kolovoza 2026. izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, stoga je sud zaključio glavnu raspravu.

19. Na temelju provedenog dokaznog postupka, posebice nalaza i mišljenja sudskog vještaka, i dokumentacije u spisu, sud je utvrdio da je tužiteljica 7. listopada 2023. kao zaposlenik osiguranika tuženika pretrpjela ozljedu na radu prilikom obavljanja redovnog posla čišćenja i pranja sita od kamenca i smeća gumenim crijevom, na način da se poskliznula i pala i tom prilikom natukla koljeno pri čemu je zadobila tjelesnu ozljedu opisanu u nalazu i mišljenju sudskog vještaka, kao iščašenje ivera lijevog koljena. Tužiteljica je nakon štetnog događaja provela liječenje imobilizacijom lijevog koljena i potom višekratnom fizikalnom terapijom. Liječenje je završeno kada je zabilježen završetak fizikalne terapije 12. siječnja 2024., a potom nije bilo daljnjih pregleda. Uslijed predmetne ozljede kod tužiteljice je došlo do oštećenje hrskavice što uzrokuje bol pri opterećenju te slabost (hipotrofija) natkoljenične muskulature (mišića vastus medialis) i vrlo blago ograničenje pregibanja lijevog koljena, uslijed čega tužiteljica trpi trajno smanjenje životne aktivnosti za 4%-5%. Tužiteljica ima razvojnu anomaliju lijevog koljena koja nije bila od utjecaja na ocjenu trajnih posljedica predmetne ozljede od 7. listopada 2023. Nadalje, tužiteljica je uslijed predmetne ozljede trpjela fizičke bolove, i to jakog intenziteta 3-4 dana, srednjeg oko 10 dana, a manjeg još do 6 tjedana sveukupno, te strah, i to primarni strah u trenutku ozljede koji je bio intenzivan i kratkotrajan, zatim sekundarni strah jakog intenziteta 3 dana, srednjeg do 7 dana i manjeg oko 4 tjedana sveukupno. Tužiteljici je tijekom liječenja bila potrebna tuđa pomoć i njega za obavljanje svakodnevnih poslova koju su joj pružali ukućani, i to u trajanju od 4 tjedna 3 sata na dan, a potom u ukupnom trajanju od 4 tjedana tri puta tjedno po 2 sata, odnosno sveukupno 108 sati.

20. Odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da

težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

21. U postupku nije sporno da za nastalu štetu tužiteljici uslijed predmetnog štetnog događaja na radnom mjestu, prema načelu objektivne odgovornosti odgovara poslodavac sukladno čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) i čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR), pri čemu nije utvrđena ni jedna okolnost isključenja ili smanjenja odgovornosti poslodavca prema čl. 25. st. 2. ZZR-a, odnosno u skladu s čl. 965 st. 1. ZOO-a za naknadu štete tužiteljici odgovara osiguratelj poslodavca.

22. Odredbom čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

23. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. ZOO-a, tužiteljica ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti uslijed pretrpljene ozljede na radu. Izvedenim dokazima sud je utvrdio da tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene fizičke boli, i strah, te za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 4-5%, a temeljem odredbe čl. 1095. ZOO-a i pravo na naknadu štete zbog pružene tuđe pomoći i njege. Visine pojedinih zahtjeva sud je cijenio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za svaki pojedini vid štete, odnosno, pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom.

24. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet fizičkih bolova, lokalitet povreda i način liječenja sud je ocijenio tužiteljici primjerenom naknadu u iznosu od 1.500,00 eura. Nadalje imajući u vidu u nalazu i mišljenju vještaka opisanu vrstu i intenzitet pretrpljenog straha i dužinu trajanja sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 1.200,00 eura. Zbog navedenih ozljeda tužiteljici je smanjena radna i opća životna sposobnost za 4-5 % te trpi duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti, uslijed čega će morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Sud je utvrdio da tužiteljici na ime duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti od 4-5% pripada primjerena naknada u iznosu od 800,00 eura. Sud je prilikom odmjeravanja pojedinih vidova štete uzeo u obzir težinu povreda, činjenicu da se radi o lijevom koljenu, da tužiteljica na radnom mjestu rukovatelja strojevima za proizvodnju prehrambenih proizvoda često mora stajati, da joj je koljeno bilo imobilizirano, da je morala hodati uz pomoć štaka, koristiti propisanu terapiju i lijekove protiv bolova, odlaziti na redovite preglede i fizikalnu terapiju, te je uzeo u obzir zanimanje tužiteljice kao radnika u pogonu i mladu životnu dob (rođena 1999. godine.) S obzirom na sve izloženo sud smatra da tužiteljici temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan iznos od 3.500,00 eura naknade neimovinske štete.

25. Sud se prilikom odmjeravanja visine novčane naknade vodio općeprihvaćenim kriterijima u sudskoj praksi, a uzeo je u obzir i općepoznatu činjenicu visoke stope

inflacije i rasta potrošačkih cijena u Republici Hrvatskoj od 2020. godine kada su Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske posljednji puta mijenjani do dana donošenja ove presude, sukladno recentnoj sudskoj praksi viših sudova izraženoj primjerice u odlukama Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ R 3137/2024 od 25 srpnja 2024. i Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-546/2023 od 6. studenoga 2024.

26. Odlučujući o zahtjevu tužiteljice za naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, sud je primijenio čl. 1089. st. 2. u vezi s čl. 1095. st. 1. ZOO-a. Troškovi naknade za tuđu pomoć i njegu utvrđeni su u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka prema intenzitetu i trajanju potrebe za ovakvom pomoći od ukupno 108 sati. S obzirom da su tužitelji tuđu pomoć i njegu pružali ukućani, to je sud cijenu iste utvrdio po slobodnoj ocjeni, i to u visini od 3,32 eura po satu, koliko je tužiteljica i zatražila, smatrajući je primjerenom, a uzevši u obzir prihvaćenu sudsku praksu i aktualne društvene prilike, slijedom čega je sud utvrdio da tužitelji za 108 sati tuđe nestručne pomoći pripada ukupan iznos od 358,56 eura, koliko je tužiteljica i zatražila.

27. Slijedom navedenoga tužiteljici na ime naknade neimovinske i imovinske štete, uslijed pretrpljene ozljede na radu pripada ukupan iznos od 3.858,58 eura, od čega 3.500,00 eura na ime neimovinske štete te 358,56 eura na ime imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu. S obzirom da je tuženik tužiteljici na ime naknade štete po štetnom događaju već isplatio 3.158,12 eura ne specificirajući po kojim vidovima štete, tužiteljici pripada daljnjih 700,44 eura, od čega 341,88 eura neimovinske štete, te 358,56 eura imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu. Slijedom navedenoga tužbeni zahtjev tužiteljice je prihvaćen, te je tuženiku naloženo isplatiti tužiteljici daljnji iznos od 700,44 eura po osnovi neimovinske i imovinske štete.

28. Nadalje, odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. S obzirom da tužiteljica potražuje zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete od podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024., a da je liječenje tužiteljice završeno prije toga 12. siječnja 2024., sud je na temelju čl. 1103. ZOO-a naložio tuženiku isplatiti zatezne kamate na dosuđeni daljnji iznos naknade neimovinske štete 341,88 eura tekuće od 6. veljače 2024., do isplate.

29. Nadalje, tužiteljica potražuje zakonske zatezne kamate na nesporno plaćene iznose naknade štete na plaćeni iznos od 1.858,12 eura od podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do isplate 28. veljače 2024., na plaćeni iznos 1.000,00 eura od 6. veljače 2024. do isplate 21. srpnja 2025., i na iznos od 300,00 eura od 6. veljače 2024. do isplate 22. svibnja 2026. Prema čl. 943. st. 1. ZOO-a kada se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana od podnošenja zahtjeva, a prema st. 2. istog članka ako je za utvrđivanje postojanja osigurateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u roku od trideset dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili ga u istom roku odbiti. S obzirom da je za utvrđivanje obveze osiguratelja u slučaju tjelesne ozljede svakako potrebno

stanovito vrijeme radi utvrđivanja iznosa obveze, tuženik je u zakonskom roku od 30 dana od podnošenja odštetnog zahtjeva 28. veljače 2024. sukladno čl. 943. st. 2. ZOO-a uplatio nesporni iznos naknade štete od 1.858,12 eura, stoga u tom dijelu tuženik nije u zakašnjenju. Slijedom navednoga odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem zahtjeva isplatu zateznih kamata na iznos od 1.858,12 eura od 6. veljače 2024. do 28. veljače 2024. kao neosnovan.

30. S obzirom da je tuženik nesporno plaćene iznose naknade štete po štetnom događaju od 1.000,00 eura i 300,00 eura isplatio nakon isteka roka od 30 dana iz čl. 943. st. 2. ZOO-a, sukladno čl. 1103. ZOO-a, osnovan je zahtjev tužiteljice za isplatom zakonskih zateznih kamata na nesporno plaćeni iznos od 1.000,00 eura od podnošenja odštetnog zahtjeva 6. veljače 2024. do dana isplate 21. srpnja 2025., i na nesporno iznos od 300,00 eura od 6. veljače 2024. do dana isplate 22. svibnja 2026., kako je tužiteljica zatražila, stoga je u navedenom dijelu tužbeni zahtjev tužiteljice prihvaćen. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a.

31. U odnosu na zatraženi tijek kamate na iznos naknade imovinske štete za nestručnu tuđu pomoć i njegu koju su tužiteljici pružali ukućani, a koji je tužiteljica postavila također od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 6. veljače 2024., utvrđuje se da se radi o imovinskoj šteti, čija se visina sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, a ne u vrijeme podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, stoga ista dospijeva donošenjem prvostupanjske presude 25. rujna 2026. Takav pravni stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u revizijskoj odluci broj Rev-296/2025-2 od 25. ožujka 2025. prema kojoj je tuženik dužan kamate na naknadu štete za tuđu pomoć i njegu, koja je utvrđena prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke platiti od dana donošenja sudske odluke. Slijedom navedenoga tužiteljici su dosuđene zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete za nestručnu tuđu pomoć i njegu od 358,56 eura od dana donošenja presude 25. rujna 2026. do isplate, te je stoga odbijen dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 358,56 eura od 6. veljače 2024. do 24. rujna 2026. kao dana koji prethodi donošenju presude.

32. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a, s obzirom da tužiteljica nije uspjela samo u neznatnom dijelu svog zahtjeva glede čega nisu nastali posebni troškovi (za dio zatezne kamate) stoga je tuženik dužan naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka. Visina troška tužiteljice određena je sukladno čl. 155. ZPP-a i prema odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/2023, nastavno: OT), budući je tužiteljica zastupana po odvjetniku.

33. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova, a od smanjenja tužbenog zahtjeva podneskom tužiteljice od 14. siječnja 2026. na 1.000,44 eura, u visini od 75 bodova. Uzevši u obzir da je sukladno Tbr. 54 OT vrijednost boda 2,00 eura, tužiteljici je u cijelosti priznat zatraženi trošak za sastav odštetnog zahtjeva u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav tužbe u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 31. ožujka 2025. u visini od 200,00 eura (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu 6. prosinca 2024. u visini od 200,00 eura (Tbr. 9/1 OT),

za zastupanje na ročištima 3. srpnja 2026. i 28. kolovoza 2026. za svako u visini od po 150,00 eura (Tbr. 9/1 OT), te za pristup na ročište za objavu presude u visini od 75,00 eura (Tbr. 9/3 OT). Tužiteljici je djelomično priznat zatraženi trošak sastava podneska od 3. srpnja 2025. kao neobrazloženog podneska u visini od 50,00 eura (Tbr. 8/4 OT) s obzirom da se istim samo očituje da nema primjedbi na očitovanje vještaka od 29. lipnja 2025., te joj je djelomično priznat trošak sastava podnesaka od 14. siječnja 2026. i 7. srpnja 2026. za svaki u visini od po 37,50 eura (Tbr. 8/4 OT) kao neobrazloženih podnesaka, s obzirom da istima samo specificira tužbeni zahtjev nakon daljnje uplate nespornih iznosa, pa se u ovim slučajevima ne radi o obrazloženim podnescima. Na temelju čl. 155 ZPP-a tužiteljici nije priznat trošak sastava podnesaka od 11. prosinca 2024. i 19. veljače 2026. za svaki u visini od po 50,00 eura s obzirom da istima samo dostavlja potvrde uplate predujma za medicinsko vještačenje što nije bilo nužno za vođenje postupka, te joj nije priznat trošak sastava podneska od 23. lipnja 2026. u visini od 50,00 eura s obzirom da se radi o požurnici, stoga svi navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka.

34. Slijedom navedenoga tužiteljici je priznat ukupni trošak u visini od 1.300,00 eura, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u iznosu od 325,00 eura, ukupno 1.625,00 eura, odnosno za trošak medicinskog vještačenja u visini od 300,00 eura, i dopune vještačenja od 200,00 eura, koje je predujmila tužiteljica, sveukupno 2.125,00 eura, koji je trošak tuženik dužan naknaditi tužiteljici, dok je u preostalom iznosu od 937,50 eura zahtjev tužiteljice za naknadom parničnog troška odbijen kao neosnovan.

35. Prema odredbi čl. 158. st. 1. ZPP-a tužitelj koji povuče tužbu dužan je tuženiku naknaditi troškove postupka. Tuženik je podneskom od 11. travnja 2025. uslijed smanjenja tužbenog zahtjeva tužiteljice učinjenog podneskom od 31. ožujka 2025. pristao na povlačenje tužbe, te zatražio naknadu troška postupka za povučeni dio u iznosu od 187,50 eura. Zahtjev tuženika je sukladno čl. 158. st. 1. ZPP-a djelomično osnovan, te primjenom Tbr. 7/9 OT tuženik prema vrijednosti povučenog dijela od 21,44 eura (smanjenje sa 2.021,88 eura na 2.000,44 eura), ima pravo na jednokratnu naknadu u iznosu od 50 bodova, odnosno 100,00 eura (Tbr. 54 OT), uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u iznosu od 25,00 eura, sveukupno 125,00 eura. Stoga je tužiteljici na temelju čl. 158. st. 1. ZPP-a naloženo isplatiti navedeni iznos troška tuženiku, i to bez naknade zateznih kamata jer iste nisu zatražene. Slijedom navedenoga te primjenom čl. 154. st. 5. ZPP-a u preostalom dijelu zahtjev tuženika za naknadom troška je odbijen kao neosnovan, stoga je odlučeno kao u izreci.

36. Odluka o kamati na parnični trošak dosuđen tužiteljici donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

37. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 25. rujna 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-a86d3**

Kontrolni broj: **0ca7e-0d028-b2649**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.